

Pántos György 60 éves

1984. május 4-én töltötte be 60. életévét PÁNTOS GYÖRGY professzor, a biológiai tudományok kandidátusa, az Erdészeti és Faipari Egyetem tudományos tanácsadója.

A budapesti Agrártudományi Egyetemen szerzett diplomát 1950-ben. Már hallgató korában is nagy érdeklődést tanúsított talajtani kérdések iránt, ezért 1949-ben demonstrátorként nevezték ki a Talajtani Tanszékre, amelyet PÁTER KÁROLY professzor vezetett. Tanulmányai befejeztével a tanszék tanársegéde, majd rövid idő múltán adjunktusa lett.

1952 őszén a Moszkvai Tyimirjazev Mezőgazdasági Akadémia Mikrobiológiai Tanszékére került aspiránsnak. A tanszék már ez időben is a talaj-mikrobiológiai kutatások nemzetközileg nagyra értékelt színhelye volt. Az ott folyó kutatómunka, amelyet M. V. FJODOROV akadémikus, a tanszék vezetője irányított, elsősorban a növények táplálkozásának mikrobiológiai kérdéseivel volt kapcsolatban. 1955 végén itt védte meg kandidátusi értekezését, amelyben a búza gyökérzetén élő rhizoszférbaktériumokat jellemezte.

Hazatérése után az MTA soproni Talajbiológiai Kutató Laboratóriumába helyezték osztályvezetőnek, később ugyanitt igazgatóhelyettségé, majd 1959-ben igazgatóvá nevezték ki.

PÁNTOS GYÖRGY kutatómunkája mellett oktatói tevékenységet is vállalt az Erdőmérnöki Főiskolán, 1958-tól kezdve a talaj-mikrobiológiát tanította. 1960. január 1-vel az Erdőmérnöki Főiskola Termőhelyismerettani Tanszékének vezetőjévé nevezték ki, kezdetben tanszékvezető docensi, majd 1962-től kezdve egyetemi tanári beosztásban. 1982 óta az Erdészeti és Faipari Egyetem tudományos tanácsadója.

PÁNTOS GYÖRGY munkatársaival együtt széles körű tudományos tevékenységet folytatott. Vizsgálta a rhizoszféra-mikroorganizmusok vitaminszintetizáló képességét, kölcsönhatásukat gyökérszövetben növényi kórokozók, valamint szerepüket a lassan ható N- és P-műtrágyák mobilizálásában. Vizsgálatait a lágyszárú növényeken túl a fás növényekre is kiterjesztette, biológiai nézőpontból közelítve meg a műtrágyázásos nyárfatermesztés kérdését. Ezek a kutatások, ugyanúgy, mint a higrágya nyárfatelepeken történő hasznosítása, amellyel a későbbiek során foglalkozott, nem csupán elméleti jelentőséggel bírtak, hanem fontos gyakorlati igényeket is kielégítettek. Hasonló indítékkal tűzte maga elé célul egyes növényvédő szerek talajbiológiai hatásának tisztázását. Az utóbbi években különböző erdei ökoszisztémák anyag- és energiaforgalmának jellemzésével ért el értékes eredményeket. Sokoldalú tudományos és oktatói tevékenységét bizonyítja az a több mint száz dolgozat, könyvrészlet, amelynek szerzője, ill. szerzőtársa volt, valamint számos egyetemi jegyzet, amelyek részben egyetemi, részben pedig a posztgraduális képzés során szolgáltak oktatási forrásanyagként.

Széles körű társadalmi és tudományszervezői aktivitását támasztják alá a pályája során betöltött különböző megbízások. 1966—69 között az Erdészeti és Faipari Egyetem rektorhelyettese volt. Több alkalommal töltött be különböző pártfunkciókat az egyetemi pártszervezetben és a felsőbb pártszervekben. 1956 óta tagja folyóiratunk szerkesztő bizottságának, 1960 óta pedig a Talajtani Társaság vezetőségének. Több periódusban vett részt különböző akadémiai bizottságok — Talajtani Bizottság, Erdészeti Bizottság — munkájában, tagja volt a TMB Növénytermesztési Szakbizottságának is. Aktív társadalmi tevékenységét a „Szocialista Munkáért” érdeméremmel (1958), valamint a „Munka” érdeméremmel (1961) ismerték el. A fentiekén kívül elnyerte az „Erdészet kiváló dolgozója” (1962), valamint a „Mezőgazdaság kiváló dolgozója” (1974) kitüntető címekeket is.

Hatvanadik születésnapján PÁNTOS GYÖRGYöt szeretettel köszönti folyóiratunk szerkesztő bizottsága, a talajtermékenységgel kapcsolatos tudományterületek művelőinek népes tábora, különösképpen pedig a magyar talajbiológusok, kollégái, munkatársai, barátai.

SZEGI JÓZSEF